

14.6.36

דוב הופיע. שלחתי לו סלגרמה על הוויכוח ביום הששי

הבא וביקשתי ממנו לשוב מהר. אולם הוא לא קיבל הסלגרמה.

ראה קודם כל את לה=קש. חברים סוציאליסטים לחצו

עליו (על לה=קש) לקרוא אספת מחאה נגד הפרעות בארץ. ל.ק. יעץ

את דוב להפגש את אנדרה פיליפ (ציר סוצ., פרופ. בלייק, היה

בארץ, דרש בוועידה הסוצ. האחרונה חופש לסוריה, מומחה לעיני

סוריה, כוכב עולה). א.פ. אמר לדוב שהם דואגים למצב היהודים

ושאר המיעוטים בסוריה, ומחפשים כל דרכים להבטיחת המיעוטים

ע"י השארת רזרבה צבאית שהמשלחת הסכימה לה להלכה, והוויכוח הוא

על המספר. פחרי ברידי בסוריה פנה בכרוז לסורים לא לנגוע

ביהודים (כנראה לחת לחץ המשלחת). המשלחת הסורית סוענת

שאלין להם השפעה על ערבי א"י. עם הצרפתים שוחחו על ענין זה

כמה פעמים. א.פ. הבטיח להתראות עם המשלחת ולדרוש ממנה

שישפיעו על ערבי א"י להפסיק המהומות. מיר לאחר השיחה עם

דוב נפגש א.פ. עם שני צעירים סורים ודבר אתם על ענין א"י.

הבישופ המרוניטי מברק נמצא בפריס וביקש ראיון

מא.פ. כי הוא דואג למצב המרוניטים. המשלחת סוענת שאלין

ניגוד בינה ובין המיעוטים, אולם א.פ. מפקפק בזאת.

אחמול נפגש ודיבר עם לונגה. השיחה הזאת עשתה רושם

מדכא על דוב. לונגה הוא עורך הדין של הסורים. לונגה הציע

הקטנת העליה, אם אי אפשרית הפסקה. לאחר הסברת דוב הסתלק

לונגה מענין זה. הוא הבטיח לדבר עם המשלחת, כי המצב בארץ

מכביד גם על הצרפתים.

דוב פגש אתמול את מברק. סוריה לא איכפת לו - אבל

הוא דורש עצמאות לבנון (ביחס לסוריה) ושמירת המיעוטים

בסוריה. אינו בהול על ביטול המנדט, אבל ניהוק כל קשר עם

סוריה. גורל האשורים מספיק להם. מברק דיבר עם בלום, דל בוס

ועוד אחרים והסביר עמדתו. בלום אמר לו שיעשה הכל למען הבטיח

ללבנונים סיפוק דרישותיהם. ירבלום ודוב הבטיחו לו להפגש עם

לונגה ואנדרה פיליפ.

דוב ראה אח"כ את גרומבק (בכל השיחות השתתף ירבלום) -

ציוני. גרומבק קיבל על עצמו להביא השאלה בפני ווינו (סגן חוץ)

ומוסה (מושבות) ודל בוס.

לפי הצעת פיליפ לא ראה דוב את הערבים - כי מוטב

שהוא ידבר מקודם את הערבים;

נקבע ראיון לויצמן עם בלום. עוד המועד לא נקבע.

- בצהרים אכלתי אצל ויצמן, ובשלוש יצאנו שלשתנו,

חיים, ווירה ואני, ל- Churt. הנסיעה נמשכה שעה וחצי -

ומצאתי את לוי ג'ורג' ישוב על דרגש לפני ביתו עם בני משפחתו.

הזקן - כולו שיבה, אבל פניו מלאים חיים, - קיבל אותנו

בחבירות רבה. נכנסנו לחדר ושוחחנו שעה וחצי. ל.ג. שאל על

א.ג. חיים אמר שעוד לא ראה אותו, אבל היה תמיד ידוע

בסימפטיה שלו. You don't need sympathy - you need

courage action and driving power,

ענה במרץ. שאל על ווקופ והפקידים. חיים אמר שרוב הפקידים

מתיחסים אלינו באי-רצון או גם באיבה, ובעצם הם מנסים לעכב את

עבודתנו, ציין במיוחד את מקדונל הקטולי. אלה הם כולם
אנטישמים, העיר ל.ג. אם כי מפליא שאין הם מבינים שהרבה
יותר גרוע אם הארץ תהיה בידי המושלימים.

צריכים לשלוח יותר צבא לארץ וצריכים לזיין את כל

היהודים שיוכלו להגן על עצמם, אמר. שאל אם יש לנו נשק.

אמרתי לו על הארגונים המצטיים. שאל אם אין מלבד זה. אמרנו

לו והסברנו לו הקשיים שיש לנו גם במקרה של הגנה עצמית.

שאל על המצב בארץ. סיפרנו לו. העיר: The Arabs are

afraid Pal. will become a Hebrew state - well,

it will be a Hebrew state,

הוסיף בהדגשת it will. שאל על הוויכוח בפרלמנט

והעיר שנחנך שאחד מחומכי הממשלה בעלי ההשפעה should

present your case איש כצ'רצ'יל או יותר טוב אוסטן צ'מברלין.

הגב' וויצמן העירה שהיא חוששת שצ'מברלין סבור שאין להניח

ליהודים להיות רוב בארץ This is nonsense

אמר בחוקף. א"י תהיה עברית.

דיברנו על המצב בסוריה, מצרים, וויצמן סיפר לו

מה שאמר לו מסיניון בפריז שאם אנגליה תכנע לערבים בא"י -

יקום מרד בכל המושבות הצרפתיות. כמובן, ענה ל.ג.

שאל על בלום. ו-ן אמר שיראה אותו בשבוע הבא.

דברנו עוד על התנן, עברית ואדמות וההיסטוריה

הצבאית של הארץ. הוא כותב עכשיו פרק מלחמת אלנבי בזכרונותיו

וחוקר את הסטרטיגיה של הארץ. הוא מכיר היטב את הגיאוגרפיה

הארי"ת. "ידעתי שמות הנהרות, העמקים וההרים בארץ בטרם ידעתי אף שם גיאוגרפי אחד בארצי" אמר.

ויצמן שאל אותו אם ישחתף בוויכוח. הוא אמר שאינו מכיר עכשיו המצב, וויצמן הבטיח להמציא לו חומר. הסכים לדבר. בשש שבנו העירה; בערב הוזמנתי לאכול אצל ג'ימי. שוחחנו כשלוש שעות. הוא אינו מרוצה מהשתתפות ל.ג. בוויכוח. הוא יקומם נגדנו את כל הקונסלטיבים. אמרתי לו שאנו משתדלים שגם אוסטון ווינסטון ידברו. (לא היה ברור אם ג'ימי כועס יותר על ל.ג. או על ח.ו....) הצעתי לג'ימי שהוא בעצמו ידבר. הוא מסכים - אם אכתוב לו את הנאום "אם כי אינו מתחייב לנאום מה שאכין לו". דרשתי ממנו שהוא יעמוד ביחוד, כיהודי, על הצורך לגייס יהודים למסע ולזיין את המתישבים. הוא מסכים לכך. השתומם על גבורת הישוב וכחו המוסרי לבלי הגרר אחרי פרובוקציה. סיפרתי לו שזה אינו קל כל כך, ואלמלא מזח ת"א והשידול לא היינו אולי מצליחים לעצור בעד התפרצות מסוכנת. "התפרצות היתה הורסת אותנו ומקילה על אויבינו וגם על הממשלה להסתלק מהתחייבויותיה כלפינו" - העיר. הילל את פעולת משה. אמרתי לו שיש סכנה של משבר כלכלי ויש הכרח דחוף לחזק את העמדה הכלכלית של הישוב - ולהספיק אמצעים להנהלה לצרכים מיוחדים. בענין זה לא נתן לי כל תשובה.

הוא מחייב הוועדה המלכותית. אם ידבר יודיע שהוא מקדם ברצון את רעיון הועדה. קודם כל - מפני שזה יעשה רושם טוב על דעת הקהל, ב - מפני שאז תתגבר ההתנגדות הערבית.

אמרתי לו אין אנו ידעים עדיין את ה-
terms of self

ואת ההרכב ולמה נחייבים למדוד.

לא רצה לשמוע. עלינו להודיע שאנו שמחים לוודא.